

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tjuje dežele toliko več, kolikor poština zača.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Ljubljani v Franu Kolmazu hiši „Gledališka stolba“.

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

P. n. volilnim možem v Notranjski!

Srce vsacega pravega domoljuba napoljuje žalost, ko čuje, da se mej pristaši kaže različnost mnenja in nesloga. V takem položaju so skoraj volilci (za deželnim zbor) na Notranjskem, ker se pojavljajo glasovi, da se ne bude ravnalo po sklepu volilnega shoda, ki se je vršil v 20. dan maja pod mojim predsedstvom v Postojini, ker nastopajo tu in tam protikandidature in s tem sejejo zmešnjavo in razpor mej rodoljube.

Ne glede na to, da ima tako postopanje v sebi nezaupnico proti meni kot bivšemu predsedniku omenjenega volilnega shoda, nezaupnico, katere po svoji zavesti zasluzil nesem, kaže tako postopanje neopravičeno nehvaležnost in brezaktivnost proti našima dosedanjima poslancema gg. dr. Vošnjaku in dr. Zarniku.

Vprašam: Kdo razumnikov in iz kakih razlogov more biti zavzet proti temu gospodoma? Sta li izdala nas in našo stvar? Sta li kdaj prelomila dano besedo in obljubo? smo li pampetnim načinom bili opravičeni, od njiju več zahtevati in pričakovati, nego sta storila? Ne! Bila sta vedno zvesta pristaša naše narodne stvari. Vedno sta častno zastopala naš kraj v deželnem zboru, in če za nas nista dosegla več, krije je bil jedino ta slučaj, da sta bila v manjšini; in tu stavim vprašanje: Koliko more do seči tisti, ki ima vedno večino proti sebi? Ali mislijo mar oni kandidature, ki se zdaj silijo naprej, da bi bili oni v tacih okolišinah več dosegli? Ne, gotovo ne!

Nekateri tudi poudarjajo da treba voliti vsekdar take poslance, ki poznajo naše bolečine in potrebe iz lastnega naziranja, iz lastne skušnje. To ni nič drugače nego poudarek, ki ne zdrži nobene kritike. Ne tisti, ki naše bolečine in potrebe samo pozna, ampak tisti, ki je najbolj sposoben, da prvim podpomore, slednje pa izpolni: tisti naj bode voljen. Prav lahko je informirati koga o tem, česar treba in česar se želi in to spoznati je kmalu kdo v stanju, a zmožnosti, naše želje vspešno zastopati v deželnem zboru, te zmožnosti gotovo nema vsak, če so mu tudi znane te želje.

Prosto in odkrito pa smem trditi, da imata ravno gg. dra. Vošnjak in Zarnik te zmožnosti v obilnej meri in sicer v mnogo višej meri, nego kateri koli kandidat, o katerih se sem ter tja govor. Tudi imata ta dva gospoda razširno znanje v uplivnih krogih, in že iz tega uzroka bode jima možno za nas in naše kraje kaj storiti in bosta tudi gotovo storila.

Jaz in moji prijatelji ostanemo tedaj pri sklepu, storjenem v 20. dan maja v Postojini. Dali bomo svoje glasove le dru. Vošnjaku in Zarniku, z nami pa brez dvojbe večina volilnih mož.

A želite bi bilo, da se imenovana gospoda volita soglasno; in zaradi tega obračam se kot volilni mož do svojih kolegov z nujno prošnjo, naj tako glasujejo, kakor smo ukrenili v 20. dan maja v Postojini in kakor nam priporoča centralni volilni odbor v Ljubljani. Sovolilci! Pokažimo svojim političnim nasprotnikom, da nič ne more rušiti naše

slove, pokazišmo svetu, da na Notranjskem ni ovela ljubezen za narodno stvar, marveč da še vedno cvete, kakor v prejšnjih časih. Pokažimo, da smo politično zreli, da nas ne upogne vsaka sapa, temveč, da smo kakor vsekdar odločni in složni.

Z Bogom!

Adolf Obreza.

V Cerknici 5. junija 1883.

Volilni shod v Kamniku.

Iz Kamnika 4. junija. [Izv. dop.]

Ljubljanski centralni narodni volilni odbor sklical je 27. p. m. tukaj shod zaradi kandidata za Kamnik, Radovljico in Tržič. Izmej 23 volilcev oglašilo se jih je za g. Murnika iz Ljubljane 12, a za g. dr. Sameca 11. Ker je bilo pri tem shodu tako pičlo število kamniških volilcev zastopanih, se tudi ni moglo natančno določiti, kateri omenjenih kandidatov bi imel največ upanja zmagati. Zaradi tega bilo je tu občno mnenje, da se skliče na dan 3. junija drug volilni shod. Pretečeno nedeljo bralo se je v ta namen v čitalnišnjem dvorani izmej 125 volilcev 54.

Ko se zborovanje otvoril, poprime g. dr. Šmidinger besedo in prosi g. dr. Sameca, naj izvoli odgovoriti na sledeča vprašanja: 1. Je li res, kakor se govor, in kakor se je čitalo v nekaterih časopisih, da je on nasprotnik krščanske veri in krije, da so gg. franciškani izgubili tukajšnjo šolo? 2. Je li kaj resnice v dopisu Slovenskem iz Kamnika, da je zaradi slabega gospodarstva v mestnem odboru visoka vlada dala županstvu nezaupnico, in da se je vsled tega dogodka on moral odpovedati županstvu? 3. Naj se odločno izjavi, bi li on prevzel kandidaturo poslancev in naj izvoli v slučaju, da jo prevzame, razviti svoj program.

G. dr. Samec: O meni se je agitovalo, da nemam vere. Nikomur ni neznano, da je vera dar božji, ki se ne da iz srca izgnati. Nikdar nesem veri nasprotoval, a vsekdar pa odločno hinavstvu. Nemam vedno vere na jeziku, temveč v senci in je tudi nikdar zatajil ne budem.

Kar se tiče gg. franciškanov, nesem jaz prav nič krije, da se jim je šola odvzela. Bil sem še celo zaradi prošnje na deželnim šolski svet, ker sem se za nje prav toplo potegnil, na 25 gld. globe obsojen. Tudi pri g. deželnem predsedniku sem za njega prosil dvakrat. Slednji pot odgovorilo se mi je: „Cesar takó hoče.“ Zaradi tega sumničili in obrekovali so me grdi jeziki, da sem jaz uzrok, da se je tako zgodilo, češ: „Govoril je tako, delal pa drugače.“ Lažnik je, kdor pravi, da sem drugače delal, kakor govoril.

Tudi gledé drugačega vprašanja se je dobro opravičil in dokazal, da mu zaradi gospodarstva v mestnem odboru vlada ni dala nikake nezaupnice, da se je on iz lastnega nagiba odpovedal županstva, katero je pa le na prošnjo c. kr. okr. glavarja zopet do novih volitev prevzel.

Na to volilcem jako ugodno opravičenje priporoča gosp. dr. Šmidinger g. dr. Sameca na željo mnogih volilcev kandidatom in pristavi, da on ne misli, da bi

ses tem, ker nasvetuje g. Samec, g. Murniku, poznatemu poštenjaku, dala kaka nezaupnica.

V uvodu svojega programa g. dr. Samec pravi, da se on nikomur ne usiluje in že zlasti zaradi tega ne, ker se bode svojemu domačemu poslu težko odtegnili. Ako pa je resna volja volilcev izreči mu njihovo zaupanje, se poslanstvu protivil ne bode, ker ga bode veselilo, ako jim bode mogel v njihovih težnjah pomagati. „Vedno“ pravi dalje, „bodem imel pred očmi korist Kamnika, kakor tudi Radovljice in Tržiča, ako se me pooblasti s poslanstvom. Trudil se bodem, da se bodo mestne pravice in narodni jezik spoštovali in da bode ime zastopanih krajev pred svetom kaj veljajo. Volilci bodo našli v meni vedno radovoljnega podpornika njih interesov. Stal bodem vedno na strani tistih narodnih poslancev, kateri bodo delali na korist Kranjske dežele.“ Končavši svoj govor, mej katerim so se važnejše točke odobravale, pozdravili so ga volilci z navdušenimi živio-klici svojim kandidatom. Da se je natančno izvedelo, koliko glasov je g. Samec zagotovil, prebral se je zapisnik volilcev. Imensko glasovanje pokazalo je na splošno veselje, da je vedno jednoglasno g. Samec s svojim zaupanjem počastil. Živel naš kandidat!

Ker bode tudi centralni narodni volilni odbor g. dr. Samec volilcem priporočal, nadejamo se trdno, da mu bode tudi vsakdo, kdor se narodnjaka imenuje, svoj glas oddal. Vrli narodni volilci kamniški, radovljški in tržički, pokazište svetu, da Vam je res na senci narodna stvar. Vsaka mržnja, vsak pomislek mora zginiti; le v jednakosti bode zmaga popolna.

Konečno zdi se nam umestno, da navedemo še besede, katere imena Slovenec v št. 63 t. l. „Vsaki pravi narodnjak se bo strogo držal discipline in volil moža, ki ga večina volilcev želi, ker sicer bi tako pripomogel k nemčurski zmagi in bi si naklouil sramotno ime narodnega izdajalca, kar je g. dr. Samec v volilnem shodu praz umestno sam rekel.“

Tabor v Brezovici.

(Konec.)

O V. točki, da se župani zbirajo v županske shode, kakor je to na Kranjskem, govoril je zopet g. Jenko. Dokazal je korist teh shodov v administrativnem in narodnem oziru ter stavljal nasvet, naj se začne takoj na to delati od strani vzbujenih energičnih županov, da se začnejo shodi. Ta nasvet bil je navdušeno sprejet.

G. kaplan Kociper, rodom Štajarec, govoril je o VI. točki, kam se uporablja denar od kaznij zaradi prestopkov gozdnih pestav? Naslikal je s temimi barvami to napako, ker so mu razmere tužne Istre znane. Povedal je, kake ogromne svote plačuje istrski kmet za globe, kadar se je zoper gozdno postavo pregrešil in nihče ne ve kam pride ta denar, ker dosedaj na vprašanja raznih uradov še ni odgovora. Stavi resolucijo: Naj se denar, ki se plačuje za take kazni, izroti občinam. Ta resolucija bila je demonstrativno soglasno sprejeta.

Zdaj je nastopil g. prof. Mandič ter govoril o VII. točki, potrebi tabora v srednji Istri. Pou-

darja, da Istra ni osamljena, da se 10 milijonov Slovanov zanima za Istro, da je prešla doba, ko je še vrla tlačila nas. Da se narod v srednji Istri bolj obudi, treba tabora. Ker so pa volitve v Po-reški deželni zbor blizu, misli govornik, kakor se je pri potovanji po Istri sam prepričal, da se kraj in čas, kdaj bi se taborovalo, pusti istrskim narodnim poslancem v določbo. Tudi ta nasvet bil je soglasno sprejet.

V isti zadevi govoril je še V. Dolenc in se strinjal s predgovornikom. Naposled omenja političnega društva „Edinosti“, pojasnuje vse razmere in poudarja potrebo, da bi moral biti vsaki vzbujeni Slovenec in Hrvat ud tega društva.

G. Laginja se zahvaljuje društvu „Edinosti“ za neumorno delovanje in se strinja s predgovornikom.

Predsednik g. Nabergoj naznanja zaključek tabora in se zahvaljuje taborcem, da so prišli od blizu in daleč, in seglasno glasovali za vsako resolucijo. „Živio! da se zopet vidimo na drugem taboru!“ zaorilo je do jasnega neba, godba pa je svirala „Naprek“, kateri so navdušeni taborci v ogromnem zboru spremljevali.

Potem vrstili so se pevski zbori, ki so drug za drugim nastopali na oder. Za pijačo in jed pre-skrbljeno je bilo obilo po senčnostih tatah. Prej, ko se je zmračilo, odpotoval je „Sokol“ z godbo v Materijo in od tam v Trst. Na Brezovici pa sta ga zopet gostoljubno vzprejela gospod in gospa Smerdu z okreplom vsake vrste in še le, ko se je na vzhodu že danilo, dopel je v Trst veselega spomina. Nobenega nereda ni bilo, vse je bilo najboljše volje in navdušenja o izvrstnem izidu. Na svidenje v osrčji Istre!

Občni zbor „Glasbene Matice“

dne 28. maja 1883.

Predsednik g. Fr. Ravnhar otvoril zborovanje, konstatiuje veljavnost sklepov ter v svojem ogovoru kaže na delovanje odborovo in posebej še blagajnikovo in tajnikovo poročilo, ter poudarja važni korak, ki ga je „Glasbena Matica“ storila tekom pretečenega leta z ustanovitvijo glasbene šole. Dasi-ravno udeležba pri občnem zboru ni mnogobrojna, vendar je smatrali to kot dokaz zaupanja, katerega uživa vodstvo našega društva, in za to, kakor tudi za obilno podporo gg. članov, izreka se najtoplejša zahvala.

Poročilo tajništva:

Čast mi je poročati o minulem društvenem letu, ki je za dobo glasbenega delovanja Slovencev zgodovinskega pomena. Preteklo je namreč polnih deset let, odkar se je „Glasbena Matica“ ustanovila. Vzlet razvoja, na kateri so uplavale ne ravno po vsem ugodne razmere, bi imelo društvo dovolj povoda, praznovati desetletnico; no, pa če bi obhajanje desetletnega obstanka tudi več pozornost slovenskega naroda obrnilo na naše važno društvo, vendar to ne bi bilo v gmotnem obziru „Glasbeni Matici“ na prid toliko, kakor da je po požrtvovalnem trudu društvenega odbora in vslid sklepa odborove seje dne 14. julija 1882 ustanovila se „glasbena šola“. Otvoritev tega zavoda dne 9. novembra 1882 je najlepši in najimenitnejši dogodek, najslavniji moment desetletnice, katerega se smemo ponosno spominati, vlasti — ako si ga zagotovimo za prihodnjost.

Danes imamo še željo izraziti, da bi slavno občinstvo blagovolilo v obče bolj zanimati se za „Glasbene Matice“, kakor do sedaj. Da bi bila vsestransko podpirana, razvela bi naglo in popela se do one stopinje, na katerej bi že lahko bila, da bi dosegla svoj po društvenih pravilih določen smoter in da bi ustrezala potrebam slovenskega naroda, osobito pa našim marljivim in nadarjenim gojiteljem glasbene umetnosti.

Če se ozremo nazaj na prošlih deset let, tedaj ne moremo reči, da je bil stan „Glasbene Matice“ sijajen; zato je pa bilo društveno delovanje bolj jednostransko, kar se argumentuje v muzikalnih izdavah, ki kažejo, da se je največ storilo za gojitev petja.

„Glasbena Matica“ je priobčila v desetletnej dobi poldrug sto raznih napevov, največ moških zborov (75), mešanih zborov (16), napevov za jeden glas (13), cerkvenih napevov (40) za moške in mešane glasove, in zadnja tri leta „Lavorike“ I., II. in III. zvezek s 97 napevi za vsak glas posebej; iger za klavir, oziroma za orgle objavila je samo 7. Pri večji podpori bi bila „Glasbena Matica“ tudi jednostranost v okom prišla in idave bi se bile podvojile, ker tvarine ni primanjkovalo. Na svitlo dana dela pa so v prvi vrsti koristila narodnim društvom, katerih je bilo lansko leto upisanih samo 20 in zadnje leto jih je prirastlo 21. Gmotno stanje narodnih društev je v obče revno, kar ne moremo tajiti, a ugovarjati se ne da, da bi ravno društva lehko mnogo več storila. To se je bilo nadejati, ko je „Glasbena Matica“ 1. 1880 začela izdavati pesmarico „Livoriko“, katero je v 400 iztisih založila, a nedruštvenikom razprodala borno malo, dasiravno je cena tako nizka, da vsak glas pojedinega napeva ne stane več nego $1 \frac{1}{2}$ novca, za društvenike pa je cena jednemu glasu 1 kr. Društva najbrž raje pesni prepisujejo; zato pa gotovo več potrosijo, nego ko bi jih kupovali.

Gledé na odborovo dejanje pretečenega leta 1882 naj omenim, da je imel odbor 4 glavne in 4 odsekove skupščine.

V prvi skupščini se je odbor konstituiral in volil artistični odsek, pretresovali so se tudi nasveti občnega zborna, kateri pa se neso mogli tekom društvenega leta rešiti, temveč so se moreli odložiti na ugodnejši čas. Najvažnejši sklep v tej seji pa je bil, da se ustanovi glasbena šola, ker je vsled odloka slavnega c. kr. ministerstva za uk in bogočastje dne 13. junija 1882 št. 20014 „Glasbeni Matici“ po finančnih zakonih le za ta slučaj nadejati se državne podpore, ako se društvo more izkazati, da ima tak zavod, v katerem se gojenci v gl. sibi poučujejo. — V tej seji votirala se je tudi podpora za napravo spomenika v Zagrebu prerano umrlemu umeteljniku Franju Krežni, ki je svojo prvo kompozicijo: romanico „Moje sanje“ za gosli in glasovir „Glasbeni Matici“ blagohotno podaril, da se je na svitlo dala. Določile so se tudi po nasvetu artističnega odseka muzikalije za leto 1882, katere so se društvenikom razposlale.

V drugi skupščini so se določile vse priprave za glasbeno solo, kakor je to nasvetoval artistični odsek in vzela se je šolska soba v najem pri gosp. Premku v Gradišči. Sklenilo se je, kupiti dober klavir in naročiti gosli za goslarke učence ter napraviti ves potreben inventar za šolo. Po prijaznem posredovanju g. Jahode-Krtinskega dobila je „Glasbena Matica“ z Dunaja prav dober klavir, gosli pa iz Wildove tovarne v Hebu na Českem. Za pokritje vseh troškov za šolo se sklene na podlagi sestavljenega proračuna 500 gld. od naložene ustanovnine proti temu izposoditi si, da se prej ko prej ta znesek povrne, sicer pa da se izprosi deželna, mestna, hranilnična in državna podpora. — Znamenit v tej seji je bil predlog navzočnega zunanjega odbornika „Glasbene Matice“, g. J. Žirovnika, naj bi odbor sprejel po njem nabranih 150 narodnih napevov ter jih v malih zvezkih počasi na svitlo dal. Artistični odsek je to zadevo radostno pozdravil in že dela priprave, da izroči prvi zvezek v tisk.

V tretji skupščini dovolili so se tiskovni troški za pretečenega leta na svitlo dane muzikalije, a tudi založina za „Jour fixe-Marš“ od tako nadarjenega g. Viktorja Parme. — Ukrenilo se je dalje, dajati novim članom vse društvena dela, ki so se zadnja tri leta zdatno namnožila, proti uložnini 10 gld. — Na poziv sl. dež. glavarstva je odbor v slavnostni odsek za sprejem presvitlega cesarja izbral svojega predsednika. — V interesu občnega reda in napredka pri učencih glasbene šole je odbor volil za tekoče leto izmej sebe g. Alfreda Ledenika za šolskega nadzornika, ki v smislu tega mandata vso svojo skrb obrača na prospeh „glasbene šole“ in društvo se more ponašati, da ima tako vnetega, veščega in skrbnega varuha pri mladem zavodu, za kar mu gre vsa čast in hvala!

V četrtej skupščini poročala sta obširno tajnik in blagajnik o društvenih razmerah, o blagajničnem stanju in o članih. Iz poročila je bilo posneti, da je „Glasbena Matica“ tekom leta 1882 vrlo napredovala, kar je dobro znamenje. —

Za šolo je aristični odsek po načrtu g. pl. Janušovskega sestavil posebni statut, katerega je odbor v tej seji potrdil in po katerem se učiteljsko osobje glasbene šole že ravna; prav važna naredba po teh šol. pravilih je ta, da se učiteljstvo zbira k posvetovanjem, ki je sklice g. nadzornik, da se določijo načela za jedinstveno napredovanje in da se sestavljajo učni načrti itd. —

Tudi današnje občno zborovanje je bilo predmet obravnave v tej seji ter preselitev društvenega arhiva iz dosedanega v novo stanovanje na Franc-Josipovem nabrežji štev. 11.

To je s površnimi potezami narisano delovanje odbora v skupščinah; dovoljeno pa naj mi bode omeniti še posebej nekaterih činov, ki so dobrodejno uplivali na povzdigo društva.

Slavnemu deželnemu zboru se je dne 18. septembra 1882 izročila prošnja za podporo, katero je je v seji dne 25. septembra 1882 blagovoljno uslišal in blagajnica je sprejela 100 gld. podpore takoj po novem letu, za kar gre slavnemu deželnemu odboru in zboru najskrenejša zahvala.

Meseca novembra je odbor „Glasbene Matice“ uložil za „Narodni dom“ 200 gld. članovine; ta vsota se je po odborovem sklepu vzela od ustanovnine in posodila na obresti, po pravilih „Narodnega doma“ določene.

Istega meseca je naznalil g. F. S. Vilhar, da je prevzvišeni vladika Josip Juraj Strossmeyer blagovolil sprejeti poklonjeno mu kompozicijo „Mornar“, za katere se v krasnih, duhovitih besedah skladatelju zahvaljuje pristavljanje: „Bog Vas dragi blagovolio in uzdržao radina i zasluga za glasbu brata Slovenca i iskrena mu Hrvata! — Nedajmo se, nedajmo se“, radom i čestitosti spasimo se!“

Dne 12. decembra 1882 je uložil odbor prošnjo na sl. vlado za državno podporo, opirajoč se na zgoraj omenjeni odlok vis. ministerstva in na otvoreno glasbeno solo, v katero se je sprejelo 28 učencev za bezplačno poučevanje v igri na klavirji in goslib. Med gojenci je 9 deklic, ki se v dveh oddelkih uči klavirja po dvakrat na teden; tudi 6 dečkov se vadi na klavirji v dveh oddelkih po dvakrat na teden. Dalje je 14 učencev za gosli, ki so razdeljeni v tri oddelke in se poučujejo po tri ure na teden tako, da imajo spretnejši po jedno uro sami zase. Vesta nauk oskrbujejo trije učitelji in jedna učiteljica. Ker je bila v šolo vzprijeti samo deca brez muzikalnega znanja, zato napredek za zdaj ni še sijajen, a povoljen se sme imenovati, ker so vsi učenci vrlo nadarjeni in marljivi. Odbor je tudi uže premisljal, kako pridobiti si stalno učiteljsko moč, izurjenega goslarja in pianista. Na tej podlagi — tako upamo — bodo glasbena šola poganjati začela prav vrle korenike, in ako bodo narod slovenski kazal svojo naklonjenost in pozornost mladi šoli, potem ni dvomiti nad obstankom in dobrim napredkom.

Dne 23. decembra 1882 je odbor uložil prošnjo pri kranjski hranilnici za podporo, katero je blagovoljno uslišala, ter volila kakor za leto 1882 tudi za 1883 l. vsakokrat po 50 gld; za ta blagi dar naj se tudi na tem mestu izreka prisrčna zahvala.

(Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 7. junija.

V zadevi decentralizacije državnih železnic zahteva „Pokrok“ za Prago isto, kar Poljaki za Lvov. Nenaravno razmerje, da se na Dunaju nahajajo vsi centralni uradi, mora se sploh premeniti in deželska glavna mesta imajo dobiti dele onega, kar je doslej sam Dunaj imel. Nadalje pravi „Pokrok“, da bodo železnični uradi v Pragi in Lvovu, ustanovljeni po administrativnem potu, imeli tudi stavbeni in trgovinski oddelek. Za severno železnico bodo preložitev jednega dela njene uprave v Lvov jeden prvih pogojev za ponovljenje privilegia. Fran Josipovo železnicu pa da bodo

upravljal skoro sam prazki železnični urad. Cesar in višji krogi da so se že znebili vseh pomislekov v tej zadevi ter da je izpeljava decentralizacije železnic že dognana stvar.

V nižavstrijskem deželnem zboru pričelo se je napovedano delovanje fakcijozne levice proti sankcijonarni šolski postavi. Poslanec dr. Dinstl in tovariši stavili so namreč v zadnji seji ta-le predlog: „Ker ima s postavo z 2. maja 1883. objavljena novela k postavi za ljudske šole celo vrsto sprememb, katere so, ako se izvedejo na Nižavstrijskem, ne samo v pedagogično-didaktičnem zmislu važne, nego tudi v administrativnem in političnem, predlagajo podpisani: Vsiki deželni zbori ukeniti: 1. Posebni upliv šolske novele na blagostan dežele naj se razmotriva po §. 2. deželnega reda. 2. Ta nasvet odkaže se naj v poročevanje posebnemu odseku petnajstorce, katere 9 članov naj se voli iz cele zbornice, drugih 6 pa po 2 iz vsake kurije.“ — Ta predlog je bil vzprijet z veliko večino ter se je takoj volil doteden odsek.

Viranje države.

Iz Skadra poroča se „Pol. Corr.“: Kastrati uplenili so ladijo z živežem, ki je bil namenjen posadki v Tuzi in so odvzeli orožje spremljajočim jo vojakom. Telegrafska zveza med Skadrom in Tuzi je pretrgana. Čuje se, da so gori razorozili garnizijo v Tuzi ter se polastli streliva in topov. Poveljnik Skadrski, Hafiz paša, odšel je 2. junija s šestimi batalijoni, gorsko baterijo in 2 Krupovima topoma v Tuzi ter je pred-se naprej poslal depuracijo Skadrskega veljakov zavoljo svobodnega prehoda gorskega sveta. Turško prebivalstvo in žandarmerija v Skadru pripravljajo eventuelno podporo vojakom.

Francoske kamore prenehale bodo z delovanjem 12. ali 13. julija zavoljo volitev v generalni sovet, ako ne bodo posebni dogodki zahtevali nadaljevanja obravnava. Budget se ne bodo mogel več obravnavati pred narodnim praznikom 14. julija, ki ima biti konečni termin vzpostavljanega zasedanja; zato se bodo pa letos v jeseni zborovanja prej pričela nego navadno. Izredni budget more se še le predložiti po doguanih pogodbah z železničnimi družbami, kar se bodo zgodilo začetkom oktobra. — „Voltaire“ potrjuje, da so Francozi zasedli vse utrjene postojanke Hovasov ob zapadnem obrežju Madagaskarja, katere leže v deželi Sakalavov; kajti to zemljo zahtevajo Francozi zase in admiral Pierre ima povelje, da se nema prej oddaljiti s svojimi vojnimi ladijami, dokler se popolnem ne priznava francosko pokroviteljstvo dežel, ki so imenovane v pogodbah z let 1840 in 1841. Razven tega morajo Hovasi Francozom priznavati pravico, povsed po otoku pridobivati si imetje ter jim plačati poldrugi milijon odškodnин.

Crkveno-politično predlogo pruskega deželnega zpora je državno ministerstvo že določilo. V soboto mudil se je kultusminister pl. Gosler dlje časa pri cesarji Viljem ter ni dvojbe, da je prosil in dobil dovoljenje za predložitev te predloga, kar se pričakuje vsaki čas. Ta predloga se označuje kot „postavno formulovanje“ zadnje pruske note do Vatikana. Ni govora o tem, da bi se pretrgali dogovori s kurijo, nego se omenjajo ti dogovori v predlogi v takem razmerju, da se mora sklepiti na njihovo nadaljevanje. Bistvo nove predloga obstoji v tem, da se naznanila dolžnost spreminja v prid duhovskega pomočništva. Dotična avstrijska postava bila je novej pruske predlogi v mnogem oziroma za uzorec.

Dopisi.

Iz Ljubljane 6. junija. [Izv. dop.] Ako pogledamo za 15 let nazaj, predotčijo se nam razne premembe, ki so se vrstile pri načelnosti tukajšnje c. kr. finančne direkcije. Ogledimo si n. pr. g. Possannerja, ki je 8 let kot vodja finančne direkcije gospodoval v Ljubljani ter l. 1877 bil prestavljen v Inomost. Ta mož ni bil sicer tako bistreg umar in nikakor ne veščak v svoji stroki, a za uradnike imel je blago srce in pomagal je, kjer je mogoče, to mu moramo priznati. Kot političen agitator prekosil je pa vse svoje prednike in v eneržiji in brezobzirnosti tudi vse svoje naslednike. Spominjam se še dobro, kako je pri zadnjih volitvah za deželni zbor ne le v Ljubljani, temveč tudi po deželi, osobitno na Gorenjskem, strastno in brezobzirno agitol, in priznati moramo, da je nemškutarstvo z njegovim odhodom prav mnogo izgubilo. Ceniti je pa tudi znal zasluge onih, ki so se pri volitvah posebno odlikovali; prišli so kmalu na površje, dasi tudi večinoma puholglaveci in siromaki na duhu, ki se še

dandanes šopirijo po uradu ter zabavljajo ob vsej priliki na vladu in na ljudstvo, mej kojim prav radi žive in kjer se jim tudi še sedaj prav dobro godi. O tem pa o priliki več.

Za Possannerjem prišel je v Ljubljano kot vodja finančne direkcije g. Christ, kako pravičen a strog uradnik. Kot veščak v finančnej stroki videl je takoj ljudliko mej pšenico in potisnil z energično roko nevednež in duševne siromake brezobzirno v stran. Cenil je le delavnega in spretnega uradnika, ovadušto in klečplastvo pri njem nikdar ni našlo poslušnih ušes. Pod njegovim vodstvom bile so remuneracije le redka prikazen, in ako je kdo tudi nagrado dobil, honoriiran bil je le za svoje izredno delo, nikdar pa ne za politično rovarstvo in agitacijo. V politične stvari se g. Christ ni nikdar umešaval; on ni poznal politične agitacije ne volilnih bojev, cenil je le zmožnost in spremnost uradnika, za politično zmožnost uradnika se niti brigal ni. Se ve, da se je moral vsakdo gibati v mejah postavno dovoljenih. — Po njegovem odhodu v Beč in potem v Šentjanovo ostala je tukajšnja finančna direkcija zapuščena. Leta 1880 bil je sicer finančni svetnik v Inomostu, gosp. Tom. Bartušek, imenovan vodjem finančne direkcije za Ljubljano, a ostalo je le pri imenovanju, videli ga gotovo nikdar ne bomo. Kajti pred 14 dnevi dobil je naslov dvornega svetnika, tedaj je odločen za višje mesto, Kranjska pa ostane še nadalje brez finančnega vodje, kar ravno živo obžalujemo. Poznamo namreč g. Bartuška še iz leta 1877, ko je kot finančni svetnik služboval v Ljubljani, poznamo ga kot marljivega, spretnega in pravčnega uradnika, kot moža, ki je jednako g. Christu cenil le zmožnost, ne pa politično mišljenje uradnika.

Baš skrajni čas bi že bil, da bi se finančno ministerstvo vendar že jedenkrat spominalo tudi finančne direkcije v Ljubljani, ter semkaj poslalo kot finančnega vodjo moža à la Christ, ki bi s spremno in močno roko posegel po direkciji, ki je zdaj v pravem pomenu besede brez glave. Tudi o tem o priliki obširnejše.

Iz Borovnice 6. junija [Izv. dop] Ni še dolgo, ko se vam poročal, da Borovničanje napredujemo v narodnem gospodarstvu. Danes je ravno teden dan, kar se je zvršil naš vodovod. Stane nas nad 600 gold, a te novce smo skoro že pozabili. studena voda pa nam le vedno prihaja iz nad 200 sežnjev oddaljenega vrelca. Ulite cevi dobili smo od g. Samase zvonarja v Ljubljani, ki nam je prav dobro postregel. Po dovršenem delu bili smo veseli in topiči so pokali, da ste gotovi tudi vi tam dolčuli in mislili, kaj more to biti. Govoreč o gospodarstvu naj omenim še letine. Ravnata teden, ko je čas saditi zelje (kapus), gre nam vse po volji. Dež, takozvani „Primoževi dež“, primaka nam pridno, da nobena gospodinja ne more tožiti, da ne more saditi zelja. Sena kaže veliko, trave so lepe, goste in velike, žita kažejo prav lepo. — Kaj pa deželnoborske volitve? Od nas se še ni čulo ničesar, zato naj še to sporočim. V 30. dan m. m. sklicani so bili volilci, da izvolijo tri može, ki gredo prihodno soboto v Ljubljano volit. Sigurni smemo biti, da volijo po centralnem volilnem odboru nasvetovana gg. kandidata.

Domače stvari.

(Ljubljanski mesarji) so sklenili, da posebno navdušeno in častno pozdravijo Nj. Veličanstvo presvitlega cesarja, kateri o priliki Svojega bivanja v Ljubljani obišče tudi mestno klavnico. Skrbeli bodo za to, da se kolje takrat posebno lepa živila, voli kakor drobnica, in da bodo tudi v hlevih stale le posebno lepe živali. Mesarji bodo okinčali cesto do klavnice z drevesci in zastavami in postavili krasen slavolok s slovenskim napisom. Mersarski pomagači bodo vsi jednak in jako čedno opravljeni. Sploh vlada mej mesarji navdušeno veselje, odkar so zvedeli, da presvitli cesar obišče tudi klavnico.

(Imenovanje.) Gosp. Alojzij Bayer, c. kr. računski revident imenovan je računskega svetnika in načelnikom računskega oddelka pri finančni direkciji v Ljubljani.

— („Glasbena Matica“) iz olila je pri občnem zboru gosp. Ant. Foerster ja svojim častnim članom

— (C. kr. ministerstvo kmetijstva) izreklo se je nedavno v nekem odloku na visoko deželno vladu, da smatra kot živo potrebo izdavanje strokovnjaškega kmetijskega lista za Kranjsko. Naši čitatelji spominiali se bodo občnega zpora kmetijske družbe v 15. dan novembra l. l., v katerem je gosp. E. Kramar predlagal in utelejeval potrebo kmetijskega lista, katerega bi dobivali udje kmetijske družbe brezplačno. Centralni odbor bil je pa te misli, da tega ni treba, ter je g. E. Kramarju, ker se je predvrnil predlagati kaj tacega, nasprotoval kolikor mogoče. Slavno ministerstvo kmetijstva zahtevalo je zaradi tega vse protokole in, kakor se iz prej imenovanega ministerskega odloka razvidi, ima nazadnje le gospod E. Kramar in njegova „svojat“ prav. Ne kateri gospodje centralnega odbora pa menda še sedaj ne morejo pozabiti, da so pri občnem zboru podlegli, torej še sedaj ne morejo doumiti, kako da bi imel g. Kramar prav, ker je še „premlad“. Zatorej je centralni odbor še jedenkrat na vse podružnice razposlalo krožnico, naj se izreko, je li lista treba. Menda je centralni odbor že pozabil, da se je večina poddržujoča že lansko leto za list izrekla. Komentara tu ni potreba: „Wer wird neuen Wein in alte Schläuche giessen!“

— (V Zagrebu) položi se prihodjo nedeljo 10. t. m. temeljni kamen telovadnici „Hrvatskega Sokola.“

— (Habsburški rod.) Spomenica, da je minulo 600 let, kar je Kranjska in Štirska združena s preslavno rodotvino. Slovenske mladini se stavlja Ivan Tomšič. — Ta jako lična knjižica, katero smo že jedenkrat omenili v našem listu, prišla nam je ravnokar v roke in priznati moramo, da je tako primerna, da se prav obilo razdeli meje učenčo se slovensko mladino. Knjižica opisuje na 31 straneh vse vladarje iz preslavne Habsburške rodotvino in ima 12 ličnih podob. Najceneje se dobi knjižica, kdor si jo direktno z Dunajem naroči. Cena je naslednja: Posamezni iztiski po 10 kr. (s poštnino 12 kr.); — 25 iztisov 2 gld. 50 kr. — 50 iztisov 4 gld. 50 kr. — 100 iztisov 8 gld. — 500 iztisov 35 gld. — 1000 iztisov 60 gld. — Naročila naj se pošljajo pod naslovom: Karl Rauch, Buchdruckerei, Wien, (V. Spengergasse 6) — Dobiva se knjižica tudi pri J. Gontiniji in drugih jubljanskih bukvarkih po 10 kr. iztis.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Idrija 6. junija. S Schneidovo kandidaturo vsem ustrezeno. Živio!

Šent Jurij na južnej železnici 7. junija. Nj. Veličanstvo se pripelje z vozom 11. julija v Šent Jurij, ter se odpelje z vlačkom v Celje. Nepopisljivo veselje!

Najnovejše vesti.

Lvov 6. junija. V deželnem zboru voljeni državni poslanec Madejski imel je pred svojimi volilci govor, ki vzbuja senzacijo. Centralistična avstrijska ustava, ki koncentruje politično in zakonodajsko delovanje v državnem zboru, je nasprotna naravnim pogojem poljskega naroda; a noben zakon nema večje moči, nego naša naravna potreba, da mora biti težišče v deželnem zboru. Podlaga našej politiki mora biti izključno le narodna. Deželni zbor ima formulariti politične zahteve; ako pa to za zdaj ni možno, naj jih izroči državnozborskej delegaciji. Klub je narodna delegacija ne samo političnega in zakonodajskoga, temveč tudi diplomatičnega značaja. Član kluba ne sme izjavljati svojih lastnih nazorov, ampak vojuje se pod praporom deželnega zpora. Tudi Čehi in Slovenci prestavili so zdaj svoje delovanje v deželnem zboru.

Pariz 6. junija. V Tonkingu obglasili so jednega misjonarja.

Moskva 6. junija. Bolgarski knez izročil je danes vpričo bolgarskih ministrov in deputacij carju krasno darilo. Črnogorski knez vzprijele je metropolita Johanniki, ki mu je poklonil podobo svetnika. Knez se je zahvalil ter izrazil svojo radost o bratovskej ljubezni Rusov nasproti Črnogorcem.

Chicago 6. junija. Včeraj po noči nastal je ogenj v Barnumovem cirkusu, v oddelku, kjer je menažerija. Strah bil je neizmeren, ker so zverine besnile in skušale oprostiti se. Stražniki delovali so pogumno in nihče se ni ponesrečil.

K volitvam!

Centralni volilni odbor imel je danes svojo zadnjo sejo pred volitvami in sklenil volilcem mest in trgov priporočati naslednje kandidate:

Za Ljubljano: **Peter Grasselli**, župan in dr. **Alfons Mošč**.

Za Kranj in Loko: **Oton Detetja**.

Za Kamnik, Radovljico, Tržič: dr. **Maks Samec**.

Za Idrijo: vitez **Schneld**.

Za Postojino, Lož, Vrhniko: dr. **Hinko Dolenc**.

Za dolenska mesta: prošt **Urh**.

Za Kočevje in Ribnico: **Josip Braune**, župan v Kočevji.

Gospod Al. Ličan iz Ilirske Bistrici nam piše, da on nikdar ni mislil kandidirati in da bode, kar je naravno, glasoval za narodna kandidata, od centralnega odbora priporočana.

Vabilo.

P. n. Notranjski pevci vabijo se s tem uljudno k sodelovanju pri petji ob veselici, katero napravijo Notranjci dne 15. julija t. l. o priliki pohoda Nj. Veličanstva v Dol. Logatci, ter se ob jednem prosijo, da svoje sodelovanje takoj podpisanimu nazuaniti blagovole, da se jim potem pošlje note pesnij, katere se bodo pele.

Dolenji Logatec 1. junija 1883.

A. Ribnikar.

Tuji:

5. junija.

Pri Slonu: Trevn iz Idrije. — Brulec iz Doline. — Dorn z Dunaja. — Pri Mateti: Jušt z Dunaja. — Lederer iz Pragi. — Bäck z Dunaja.

Dunajska borza

dne 7. junija.

(Izvirno teleografsko poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 40	kr.
Srebrna renta	79	—
Zlata renta	98	85
5% marenca renta	93	35
Akcije narodne banke	88	—
Kreditne akcije	297	80
London	19	90
Srebro	—	—
Napol.	9	52½
C. kr. cekini	5	67
Nemške marke	58	45
4% državne srečke iz 1. 1854	250 gld.	12
Državne srečke iz 1. 1864.	100	167

Kmetijski pomočnik
(Oekonom).

Izučen v kmetijski šoli itd., išče službe pri velikoposestnikih in živinorejcih. Ponudbe prosijo se pod naslovom: Š. P. na upravnosti "Slovenskega Naroda". (367—3)

K 600letnej slavnosti

priporoča podpisani

transparentne podobe

Njiju Veličanstev presvitlega cesarja in cesarice, cesarjeviča in njegove prevzišene soprove, državnega orla in kranjski deželni grb, nadalje grbe vseh avstrijskih krovovin, kakor tudi lampione v raznih barvah, lampce za razsvetljavo s pravim lojem napolnjene in srebrno-steklene svetilnike.

Naročila za transparente in grbe prosim dopolati do 20. junija.

Peregrin Kajzel,

trgovina s stekлом, Stari trg št. 30.

4% avstr. zlata renta, davka prosta	98	85	"
Ogrska zlata renta 6%	120	45	"
" papirna renta 4%	88	80	"
5% štajerske zemljije, odvez. oblig.	86	90	"
Dunava reg. srečke 5%	103	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	114	25	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	103	—	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	—	"
Kreditne srečke	100 gld.	75	"
Rudolfove srečke	10	19	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	50	"
Trammway-društ. velj. 170 gld. a. v.	217	20	"

Išče se stanovanje

do Sv. Mihela s tremi lepimi sobami, kuhinjo itd. Oglasila sprejema iz prijaznosti upravnštvo "Slovenskega Naroda". (369—3)

Razglas.

V najem se daje za več let zavoljo posestnika v gostilničarja Kajetana Stranetzkyja v Idriji št. 106 njegova v dobrem stanu nahajajoča se

hiša in gostilnica

prostovoljno in z ugodnimi pogoji.

Najeti hoteč naj se obrnejo do posestnika Kajetana Stranetzkyja v Idriji. (383—2)

Naznanilo in priporočilo.

Ponižno podpisani naznanja, da je začetkom majnega meseca prevzel in dobro uredil

čitalnično gostilno,

katero najtopleje priporoča tukajnjemu in vnašemu p. n. občinstvu z zagotovilom, da si bo po vseh močeh prizadeval, častitim svojim gostom postreči z okusnimi jedili, raznimi namiznimi, bizeljskimi vini in črno — tudi v buteljah — ter najboljšim Kozlerjevim carskim pivom, vse to ob nagli in skrbni postrežbi in po nizkih cenah.

Opoldanska hrana se daje tudi po mesecnem naročilu v gostilni in čez ulice na dom.

Častitej duhovščini se še posebno priporoča s postnimi jedili ob petkih in drugih postnih dnevih.

Vrt, hladen in senčen, je tudi že odprt, ravno tako za zabavo častitih gostov pokrito kegljišče, čisto popravljeno in na novo uredjeno.

Posebno se priporoča tudi slavnim narodnim društvom za shode in večerne zabave.

Nadejajoč se prav obilnega obiskovanja in zagotovljajoč najskrbnejšo postrežbo, se prav uljudno priporoča

Ignacij Korošec,
gostilničar čitalnične restavracije v
Ljubljani.

Vožni red Rudolfove železnice

veljaven od 1. junija 1883.

Terbiž-Ljubljana				Ljubljana-Terbiž			
Postaje	Osobni vlaki			Postaje	Osobni vlaki		
1. 2. 3. razred	2. 3. razred	1. 2. 3. razred	1. 2. 3. razred	1. 2. 3. razred	2. 3. razred	1. 2. 3. razred	2. 3. razred
Terbiž	odh.	po noči	popoludne	Ljubljana, juž. žel. odh.	zjutraj	popoludne	zveter
Rateče-Belapeč	—	12.38	12.10	Ljubljana, Rud. žel. odh.	7. 5	12.20	6.35
Kranjska Gora	—	1.17	12.27	Ljubljana, Rud. žel. odh.	7.10	12.24	6.40
Dovje	—	1.45	6	Vižmarje	7.20	12.33	6.52
Jesenice	—	2.12	1.6	Medvode	7.31	12.44	7.6
Javornik	—	2.19	6.45	Loka	7.46	12.57	12.8
Radovljica-Lesce	—	2.42	7.17	Kranj	8.3	1.12	7.49
Podmart-Kropa	—	3.11	7.17	Podmart-Kropa	8.22	1.29	8.19
Kranj	—	3.29	7.21	Radovljica-Lesce	8.51	1.53	1.30
Loka	—	3.47	7.45	Javornik	9.13	2.11	1.53
Medvode	—	4. 4	8. 4	Jesenice	9.24	2.22	prihod.
Vižmarje	—	4.16	8.18	Dovje	9.45	2.39	2.28
Ljubljana, Rud. žel. prih.	—	4.25	8.29	Kranjska Gora	10.15	3. 4	2.58
Ljubljana, juž. žel.	—	4.80	8.35	Rateče-Belapeč	10.30	3.18	3.13
				Terbiž	10.47	3.33	3.30
					dopoludne	popoludne	zjutraj.

VIZITNICE

priporoča
"NARODNA TISKARNA"
v Ljubljani.

Ob priliki deželne šeststoletnice!

Vzprejemajo se naročila na

transparentne podobe

Njiju Veličanstev, presvetlega cesarjeviča in cesarjevičinje ter e. kr. državnega orla,
in sicer do 10. junija. — Uzorci ležé na ogled.

J. Lozar v Ljubljani.

C. in kr.
najvišje
priznanje.

Kopališče Gleichenberg na Štajerskem.

Zlata
kolajna
Pariz 1878.

Jedno uro vožnje od postaje Feldbach ogerske zapadne železnice.

Začetek sezije s 1. majem.

(222—4)

Mineralne vode iz Gleichenberga in Johannishbrunn-a in pa vrelčevi izročki dobivajo se po vseh trgovinah z mineralnimi vodami, kakor tudi pri vodstvu Gleichenberške kopeli, kamor naj se tudi pošiljajo vprašanja in naročila stanovanj in voz.